

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 25 lutego 1958 r.

Nr 10

TRESC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 33 — z dnia 28 stycznia 1958 r. w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o radach robotniczych na niektóre państwowe przedsiębiorstwa handlowe 93
- 34 — z dnia 18 lutego 1958 r. w sprawie zasad i trybu powoływania sekretarza gromadzkiego oraz jego obowiązków i praw 93

ROZPORZĄDZENIA:

- 35 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 stycznia 1958 r. w sprawie nadzoru nad osobami warunkowo zwolnionymi 94
- 36 — Ministra Finansów z dnia 30 stycznia 1958 r. w sprawie tabel stawek ryczałtu kwotowego podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących niektóre zakłady rzemieślnicze 96

33

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 stycznia 1958 r.

w sprawie rozciągnięcia przepisów ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o radach robotniczych na niektóre państwowe przedsiębiorstwa handlowe.

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o radach robotniczych (Dz. U. Nr 53, poz. 238) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozciąga się przepisy ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o radach robotniczych (Dz. U. Nr 53, poz. 238) na państwowe jednozakładowe przedsiębiorstwa handlu detalicznego i przemysłu gastronomicznego oraz na kilkuzakładowe

przedsiębiorstwa przemysłu gastronomicznego, których zakłady stanowią wzajemnie uzupełniający się zespół.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

34

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lutego 1958 r.

w sprawie zasad i trybu powoływania sekretarza gromadzkiego oraz jego obowiązków i praw.

Na podstawie art. 59 ust. 5 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Sekretarza gromadzkiego powołuje i odwołuje przewodniczący gromadzkiej rady narodowej na podstawie uchwały gromadzkiej rady narodowej, zatwierdzonej przez prezydium powiatowej rady narodowej.

2. Do sekretarzy gromadzkich stosuje się przepisy o mianowanych pracownikach państwowych.

§ 2. 1. Na stanowisko sekretarza gromadzkiego mogą być powołane osoby, które:

1) posiadają średnie wykształcenie i odbyły dwuletnią pracę w organach administracji państwowej lub

2) posiadają wykształcenie w zakresie szkoły podstawowej, odbyły co najmniej trzyletnią pracę w organach administracji państwowej i złożyły egzamin z zakresu wymagań fachowych i umiejętności praktycznych, albo

3) w ciągu trzech lat pełniły funkcję stale urzędujących członków prezydiów powiatowych, miejskich i gromadzkich rad narodowych oraz rad narodowych osiedli.

2. Prezes Rady Ministrów może określić kursy, których ukończenie zwalnia od obowiązku złożenia egzaminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Egzamin z zakresu wymagań fachowych i umiejętności praktycznych składa się przed komisją kwalifikacyjną, powołaną przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej. Pre-

zes Rady Ministrów określi skład komisji kwalifikacyjnej oraz program i sposób przeprowadzenia egzaminu.

§ 3. 1. Do obowiązków sekretarza gromadzkiego należy:

- 1) opracowywanie projektu budżetu i planu gospodarczego przy współdziałaniu komisji gromadzkiej rady narodowej,
- 2) opracowywanie projektów uchwał gromadzkiej rady narodowej i jej prezydium oraz przygotowywanie spraw do decyzji przewodniczącego gromadzkiej rady narodowej,
- 3) przygotowywanie narad z sołtysami,
- 4) podejmowanie czynności wykonawczych z zakresu zarządu mieniem gromadzkim,
- 5) prowadzenie spraw w zakresie ewidencji i ruchu ludności oraz akt stanu cywilnego,
- 6) rachunkowość gromadzkiej rady narodowej,
- 7) sprawy wymiaru i poboru podatków i opłat w zakresie ustalonym obowiązującymi przepisami,
- 8) sprawy wymiaru obowiązkowych dostaw,
- 9) dokonywanie czynności notarialnych w ramach uprawnień prezydium gromadzkiej rady narodowej,
- 10) podejmowanie czynności wykonawczych w zakresie uprawnień prezydium gromadzkiej rady narodowej w stosunku do podległych przedsiębiorstw, zakładów i instytucji,
- 11) inne sprawy, zlecone przez prezydium i przewodniczącego gromadzkiej rady narodowej.

2. Sekretarz gromadzki bierze udział w sesjach gromadzkiej rady narodowej, posiedzeniach jej komisji i prezydium z głosem doradczym.

3. Sekretarz gromadzki wykonuje swoje obowiązki przy pomocy podległego mu biura.

4. W skład biura wchodzi: referent administracyjny, rachmistrz, a nadto w miarę potrzeby inni pracownicy oraz praktykanci w ilości nie przekraczającej dwóch. W przypadkach uzasadnionych warunkami lokalnymi można zaniechać tworzenia niektórych stanowisk spośród wymienionych w zdaniu poprzedzającym.

Podział pracy pomiędzy pracowników biura ustala sekretarz gromadzki.

§ 4. 1. Stawki uposażenia sekretarzy gromadzkich regulują odrębne przepisy.

2. W miarę możliwości gromadzka rada narodowa może przydzielić w bezpłatne użytkowanie sekretarzowi gromadzkemu nie posiadającemu nieruchomości rolnej ani działki budowlanej działkę ziemi ornej o obszarze do 1 ha.

3. Gromadzka rada narodowa zapewni w miarę potrzeby sekretarzowi gromadzkemu mieszkanie odpowiadające normom zaludnienia.

§ 5. W okresie dwu lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia mogą być zatrudnione na zasadzie umowy o pracę na stanowisku sekretarza gromadzkiego osoby nie odpowiadające warunkom wyszczególnionym w § 2, o ile zobowiąza się do złożenia przed komisją kwalifikacyjną egzaminu w terminie określonym przez przewodniczącego prezydium powiatowej rady narodowej, nie dłuższym jednak niż do dnia 2 lutego 1960 r.

§ 6. Prezydium powiatowej rady narodowej może w przypadkach szczególnie uzasadnionych zawiesić w czynnościach sekretarza gromadzkiego.

§ 7. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio do sekretarzy miejskich i sekretarzy osiedli w tych gromadach miejskich i osiedli, do których zastosowano przepis art. 59 ust. 6 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16).

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 2 lutego 1958 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 15 stycznia 1958 r.

w sprawie nadzoru nad osobami warunkowo zwolnionymi.

Na podstawie art. 4 § 3 ustawy z dnia 29 maja 1957 r. o warunkowym zwolnieniu osób odbywających karę pozbawienia wolności (Dz. U. Nr 31, poz. 134) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy każdym sądzie wojewódzkim powołuje się, jako społeczny organ pomocniczy sądu, kuratorów sądowych dla nadzoru nad warunkowo zwolnionymi.

§ 2. Kuratorów sądowych powołuje i odwołuje oraz zwalnia w czynnościach prezes sądu wojewódzkiego.

§ 3. 1. Kuratorowi sądowemu nadzór nad warunkowo zwolnionym powierza prezes sądu wojewódzkiego, w którego okręgu warunkowo zwolniony zamieszkuje.

2. O powierzeniu kuratorowi sądowemu nadzoru nad warunkowo zwolnionym lub o jego odwołaniu prezes sądu wojewódzkiego powiadamia sąd, który orzekł oddanie warunkowo zwolnionego pod nadzór, jak również Milicję Obywatelską.

§ 4. Do sprawowania obowiązków kuratora sądowego może być powołana osoba, która:

- a) posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich;
- b) nie była karana sądowo;
- c) ukończyła lat 30;
- d) daje pełną rękojmię należytego wypełniania nałożonych na nią obowiązków.

§ 5. 1. Kurator sądowy składa przed prezesem sądu wojewódzkiego najpóźniej przed objęciem pierwszego nadzoru następujące przyrzeczenie:

„Świadomy wagi moich słów i odpowiedzialności przed prawem przyrzekam uroczyście, że powierzone mi obowiązki kuratora sądowego dla nadzoru nad warunkowo zwolnionymi wykonam z całą sumiennością, mając zawsze na względzie dobro Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i osoby podlegającej mojemu nadzorowi”.

2. Z odebranego przyrzeczenia sporządza się protokół, który podpisują odbierający i składający przyrzeczenie.

3. Po odebraniu przyrzeczenia prezes sądu wojewódzkiego wydaje kuratorowi sądowemu legitymację.